

דף ע.

עין משפט א. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פ"א ח"ה

חלב בהמה טהורה שמתה טהור. שונאמר ויחלב נבלה ויחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו מי שאסורו משום נבלה וטרפה. ואם הכשר במשקין המכשירין הרי הוא כפאכלין טמאין ואינו כבשר נבלה. והנוגע בחלב החופה את הפליא קדם הפרשה הרי זה טמא פנוגע בפליא עצמה שהרי פמה חוטין נמשכין ממנה בחלב. אבל בהמה טמאה והחיה בין טהורה בין טמאה אחד בשורה ואחד חלבה לטמאה. ומטמא אדם וכלים בכזית כבשר הנבלה:

דף ע:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פ"א ח"ה

עין בסעיף הקודם

ג. כסף משנה: חלב בהמה טהורה וכו'. בס"פ חטאת העוף [דף ס"ט]. ובפרק בתרא דעוקצין. ומ"ש ואם הוכשר וכו'. בפרק בתרא דעוקצין: והנוגע בחלב החופה את הכוליא וכו'. בפרק העור והרוטב (דף קכ"ו): אבל בהמה טמאה והחיה בין טהורה בין טמאה וכו'. בס"פ חטאת העוף (דף ע):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.ד. הרמב"ם הל' שאר אבות הטומאה פ"ג הי"ג

הַמוֹלֵק קְדָשִׁים בְּפָנִים ד' אִם הָיוּ רְאוּיִין לְקָרְבָן וְלֹא נִמְצְאוּ
 בָּהֶן מוּמִין שְׂבֵאֲרָנוּ בְּמִקְוֵמוֹ הָרִי אֵלָיו טְהוֹרִין. כִּיּוֹצֵא בּוֹ
 עֲגָלָה עֲרוּפָה שְׁנַעְרַפֶּת כְּהַלְכָתָהּ טְהוֹרָה כַּפָּרָה פְּתִיב בָּהּ
 כְּקְדָשִׁים. וְכֵן אִם נִשְׁחַטָּה אַחַר יְרִידָתָהּ לַנַּחַל אֶף עַל פִּי
 שְׂאֵסוּרָה בְּהִנָּאָה הִצִּילָה אוֹתָהּ שְׁחִיטָתָהּ מִיַּדִּי נִבְלָה:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' רוצח ושמיירת הנפש פ"י ה"ו

עֲגָלָה עֲרוּפָה אֲסוּרָה בְּהִנָּאָה ה' וְנִקְבְּרָת בְּמִקְוֵם עֲרִיפְתָּהּ
 וּמִשְׁתַּרְד לַנַּחַל תֵּאָסֵר בְּהִנָּאָה אֶף עַל פִּי שְׂעֵדִין לֹא

ד. כסף משנה: המולק קדשים בפנים וכו'. שם בכרייתא (דף ס"ט): כיוצא בו עגלה ערופה
 וכו'. סוף פרק חטאת העוף (דף ע' ע"ב):

ה. כסף משנה: עגלה ערופה אסורה בהנאה וכו'. משנה בפ' בתרא דע"ז (דף ע"ד): ונקברת
 במקום עריפתה. בס"פ ב"ש (זבחים מ"ו): ומשתרד לנחל תיאסר וכו'. בפרק בתרא
 דכריתות (דף כ"ד): אתמר עגלה ערופה אימתי נאסרת רב המנונא אמר מחיים רבא אמר
 לאחר עריפה וכו' ולרב המנונא מאימתי אמר ר' ינאי גבול שמעתי בה ושכחתי ונסבין
 חבריא למימר ירידתה לנחל איתן אוסרתה וכו' אמר רבא מנא אמינא לה דתנן עגלה ערופה
 וכו' (אם נמצא ההורג) עד שלא נערפה תצא ותרעה בעדר ואי אמרת מחיים אמאי תצא
 ותרעה בעדר הא אתסרא לה מחיים תני עד שלא נראית לעריפה אימא סיפא משנערפה
 תקבר במקומה תני משנראית לעריפה א"כ אימא סיפא שעל הספק באה מתחלה כיפרה
 ספיקה והלכה לה ואם מחיים עדיין לא כיפרה ספיקה תנאי היא ופסק רבינו כרב המנונא
 משום דרבי ינאי וחברייא הכי ס"ל אבל קשה דלפ"ז הוה ליה לפסוק שאם נמצא ההורג
 אחר ירידתה לנחל אסורה בהנאה והוא פסק לקמן בסמוך שאם נמצא ההורג עד שלא
 נערפה העגלה תצא ותרעה בעדר. והרשב"א כתב שנשאל על זה והשיב היטבת לראות כי
 גם בעיני יפלא שהוא זיכה שטרא לבי תרי דפליגי בכריתות וטרחתי להעמיד דבריו ולא
 יכולתי אבל מה אעשה והראב"ד לא חלק עליו בזה כלום עכ"ל. וליישב דעת רבינו אפשר
 לומר שהוא סובר דהא דמקשה משנערפה העגלה תצא ותרעה בעדר לאו קושיא היא דאיכא
 למימר שאני עגלה דאדעתא שימצא ההורג לא אקדשוה ואיגלאי מילתא דהקדש טעות הוה
 ואע"פ שהתוס' תירצו זה ואמרו דסברא היא דגמרי ומקדשי דלא מסקי אדעתיהו שימצא
 ההורג רבינו לא ניחא ליה בההוא תירוץ וסובר דגמ' לפום מאי דס"ד דגמר ומקדיש בכל

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

נְעַרְפָּהּ. וְאִם מֵתָה אוֹ נִשְׁחָטָה אַחַר יְרִידָתָהּ הָרִי זֶה
אֲסוּרָה בִּהְנֵאָה וְתִקְבֵּר:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ו ה"א

כָּל הַזִּבְחִים שֶׁנִּתְעַרְבּוּ בָּהֶן אַחַת מִחֲטָאוֹת הַמִּתּוֹת. אוֹ
שׁוֹר הַנִּסְקָל. אֲפִלוּ אֶחָד בְּרִבּוֹא כִּלְזָן יָמוֹתוֹ לְפִי שְׁבַעֲלֵי
חַיִּים חֲשׂוּבִין הֵן וְאֵינָם בְּטָלִין. וְאִם הִקְרִיב הֶרְצָה שְׂאִין
בְּעֲלֵי חַיִּין נִדְחִין:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ו ה"ב

נִתְעַרְבּוּ בָּהֶן אֶחָד מֵאֲסוּרֵי הַמִּזְבֵּחַ. יָרְעוּ כֻּלָּם עַד שְׂיִפֵּל
בָּהֶן מוֹם וְיִמָּכְרוּ וְיָבִיא בְּדָמֵי הַיָּפֶה שֶׁבָּהֶן מֵאוֹתוֹ הַמִּין
שֶׁל קִדָּשִׁים שֶׁנִּתְעַרְבּוּ:

גוונא אסיק מאי דאסיק דמתני' פליגא וסברה דאינה נאסרת מחיים ולא אמרינן דאדעתא שימצא ההורג לא אקדשוה דלא מסקי אדעתיהו שימצא ההורג אבל לפום קושטא איכא למימר דמתני' נמי סברה דירידתה לנחל אוסרתה ואף על פי כן אם נמצא ההורג אפילו אחר שהורידוה לנחל תצא ותרעה בעדר משום דאדעתא שימצא ההורג לא אקדשוה שהרי דבר מצוי הוא שימצא ההורג וכל שכן לפי מה שפירשו קצת מפרשים שמתועלת המדידה והעניינים הנעשים במצוה שע"י כך הוא קרוב שיתגלה מי הוא ההורג דהא ודאי מעיקרא מסקי אדעתיהו שימצא ההורג ולא גמרי ומקדשי הילכך נקטינן דירידתה לנחל אוסרתה ונקטינן במתני' דנמצא ההורג עד שלא תערף העגלה תצא ותרעה בעדר משום דאדעתא שימצא ההורג לא אקדשוה:

ו. כסף משנה: כל הזבחים שנתערב וכו'. משנה ריש פרק התערובות (דף ע' :). ומה שכתב ואם הקריב הורצה. שם אמר רבא אי אקריב ארצי ואותבוה ממתני' דקינין ואוקמוהו ההיא מתניתין כמאן דאמר בעלי חיים אין נדחים. וכבר נתבאר בפרק ט"ו ממעשה הקרבנות דהלכה כמאן דאר אין בעלי חיים נדחים:

ז. כסף משנה: נתערב בהם אחד וכו'. עד שהרי דמי חולין הם. משנה שם: